

Sygn. akt II Ca 123/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 19 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Henryk Haak
-----------------	-----------------

po rozpoznaniu w dniu 19 maja 2014 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa E. J.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w P.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim

z dnia 6 listopada 2013 r., sygn. akt I C 1514/12

oddala apelację.

Sygn. akt II Ca 123/14

UZASADNIENIE

Powódka E. J. wniosła przeciwko pozwanemu (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w P. o zapłatę kwoty 344,99 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanej na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

Wyrokiem z dnia 6 listopada 2013 r. Sąd Rejonowy w Ostrowie W.. oddalił powództwo.

Sąd Rejonowy dokonał następujących ustaleń.

W dniu 31 października 2011 r. powódka E. J. zakupiła w sklepie pozwanej (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w P. znajdującym się w O. W.. obuwie zimowe typu kozaki firmy (...). Po ich zakupieniu pierwszy raz założyła buty w dniu 1 listopada 2011 r. we „Wszystkich Świętych”, a następnie chodziła w tych butach codziennie do pracy. Na początku stycznia zauważyła, że w zakupionych butach rozwarstwiają się podeszwy i schodzi okleina z obcasów. Powódka od razu dokonała zgłoszenia niezgodności towaru z umową i reklamacja została uznana, a obuwie naprawione. Przy

odbiorze obuwia powódce zwrócono paragon po złożeniu przez nią podpisu w zeszycie reklamacyjnym. Po odebraniu naprawionego obuwia powódka w dalszym ciągu je używała.

W dniu 22 czerwca 2012 r. powódka po raz drugi dokonała zgłoszenia niezgodności towaru z umową podając swoje dane osobowe i wskazując jako datę uszkodzenia obuwia 26 styczeń 2012 r. Powódka i przyjmująca reklamację sprzedawczyni podpisały zgłoszenie. Było w nim wskazane również, iż reklamacja zostanie rozpoznana do dnia 6 lipca 2012 r. i że jest to druga reklamacja. Na początku lipca 2012 r. decyzją nr (...) nie uwzględniono reklamacji powódki z powodu utraty przez powódkę uprawnienia reklamacyjnego, z uwagi na przekroczenie terminu dwóch miesięcy na zgłoszenie reklamacji od stwierdzenia niezgodności towaru z umową.

Po odrzuceniu reklamacji powódka pismem z dnia 8 lipca 2012 r. w odpowiedzi na negatywną decyzję sprzedającego wystosowała pismo do (...) w O.W. z wnioskiem o ponowne, rzetelne rozpatrzenie sprawy. Podniosła w nim, że przy zakupie obuwia i przy odbiorze obuwia z pierwszej reklamacji nie została poinformowana, iż reklamacje można składać w terminie dwóch miesięcy od zakupu towaru, bowiem powiedziano jej jedynie, że gwarancja na buty wynosi jeden rok.

W dniu 13 sierpnia 2012 r. powódka po raz kolejny dokonała zgłoszenia niezgodności towaru z umową wskazując tym razem jako datę uszkodzenia obuwia dzień 25 lipiec 2012 r. W związku z kolejnym zgłoszeniem reklamacyjnym tego samego obuwia i wskazaniem w nim jako daty uszkodzenia obuwia 25 lipca 2012 r. w dniu 21 sierpnia 2012 r. pracownik pozwanego do spraw reklamacji wydał opinię do reklamacji wskazując, że uszkodzenie nie mogło powstać w terminie wskazanym przez konsumenta, z uwagi na panującą aurę i brak w obuwiu wilgoci, zapachu, które byłyby charakterystyczne przy noszeniu obuwia ocieplanego w okresie letnim. Reklamacja nie została uwzględniona.

Wyrok ten – apelacją z dnia 30 listopada 2013 r. – powódka zaskarżyła w całości. Wniosła ona o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa w całości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja nie jest zasadna.

Sąd Okręgowy podziela ustalenia i wywody Sądu Rejonowego.

Skarżąca podnosi w swojej apelacji zarzut „naruszenia przepisów postępowania poprzez dowolną a nie swobodną ocenę dowodów w postaci dokumentów oraz zeznań świadka i powódki”. Zarzut ten nie jest trafny.

W myśl art. 233 § 1 k.p.c. sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału. Sąd Rejonowy dokonując tej oceny nie naruszył reguł oznaczonych w powołanym tu unormowaniu, dającym wyraz obowiązywaniu zasady swobodnej oceny dowodów.

Cechą istotną swobodnej oceny dowodów jest ich bezstronna ocena (por. np. K. Piasecki, w: Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz do artykułów 1 - 505¹⁴, pod red. K. Piaseckiego, Warszawa 2006, t. I, s. 1026). Takiej właśnie – tj. bezstronnej oceny – dokonał Sąd I instancji.

Wszechstronne rozważenie zebranego materiału oznacza uwzględnienie wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu oraz wszystkich okoliczności towarzyszących przeprowadzaniu poszczególnych środków dowodowych, a mających znaczenie dla ich mocy i wiarygodności (por. W. Siedlecki, Realizacja zasady swobodnej oceny dowodów w polskim procesie cywilnym, NP 1966, nr 4, s. 20). Sąd Rejonowy wszechstronnie rozważył zebrany w tej sprawie materiał. Swoje twierdzenia Sąd I instancji przekonująco i należycie uzasadnił.

W tej sytuacji apelacja podlega oddaleniu (art. 385 k.p.c.).

K., dnia 17 czerwca 2014 r.